

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

સ્પેશ્યલ ક્રિમિનલ એપિલિકેશન નં.૨૬૭૬/૨૦૧૧

વિથ

ક્રિમિનલ મિસેલેનિયસ એપિલિકેશન નં.૭૫૪/૨૦૧૫

ઈન

સ્પેશ્યલ ક્રિમિનલ એપિલિકેશન નં.૨૬૭૬/૨૦૧૧

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી વિપુલ એમ. પંચોલી

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?
૫	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?

=====

જિનોફર ભુજવાલા....અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ૧....સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી પી પી મજમુદાર, વકીલ,

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી વિમલ એ પુરોહિત, વકીલ,

સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે શ્રી ધર્મેશ વી શાહ, વકીલ,

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રીમતી એચ બી પુનાણી, એપીપી

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી વિપુલ એમ. પંચોલી

તારીખ : ૦૯/૦૨/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ તથા ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૮૨ (જેને આ પછી ‘સંહિતા’ તરીકે ઉલ્લેખવામાં આવે છે) સાથે વાંચી આ અરજી દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં અરજદારે અરજ કરી છે કે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા નોંધાવવામાં આવેલી અને શાહપુર પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધાયેલી સી.આર.નં. આઈ-૧૩૬/૨૦૧૧ ની એફ.આઈ.આર. અરજદારના સંબંધમાં રદ કરવામાં આવે.

૨. અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી પી.એમ. ઠક્કર સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પી.પી. મજમુદાર, સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ધર્મેશ શાહ અને સામાવાળા ક્રમાંક ૧ – ગુજરાત રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી પુનાનીને સાંભળવામાં આવ્યા.

૩. અરજદાર તરફથી હાજર વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી કે સી.આર.નં. ૧-૧૩૬/૨૦૧૧ ધરાવતી એફ.આઈ.આર. શાહપુર પોલીસ સ્ટેશન ખાતે અરજદાર તથા અન્ય લોકો વિરુદ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૦૬, ૪૨૦, ૪૬૭, ૪૬૮, ૪૭૧, ૪૭૪, ૪૦૯, ૧૨૦બી અને ૧૧૪ હેઠળ દંડનીય ગુનાઓ બાબતે નોંધવામાં આવી છે. જણાવેલ એફ.આઈ.આર. ૨૯.૦૯.૨૦૧૧ના રોજ તેવા આક્ષેપિત વ્યવહારો અંગે નોંધવામાં આવી છે, જે ૧૧.૧૦.૨૦૦૩થી ૨૨.૦૯.૨૦૦૬ દરમિયાનના સમયગાળા દરમિયાન થયેલા હતા. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે આગળ રજૂઆત કરી કે અરજદાર મરીન ઇલેક્ટ્રોનિક, કમ્યુનિકેશન અને નેવિગેશનલ સાધનોના વ્યવસાય સાથે સંકળાયેલા છે. તેઓ છેલ્લા ૨૦ વર્ષથી વધુ સમયથી સદર વ્યવસાયમાં છે. અરજદાર ગુજરાત મેરિટાઇમ બોર્ડ, ગુજરાત મિનરલ ડેવલપમેન્ટ કોર્પોરેશન લિમિટેડ, ગુજરાત નર્મદા વેલી ફર્ટિલાઇઝર્સ લિમિટેડ, ગુજરાત પોલીસ વિભાગ અને કલકત્તા પોર્ટ ટ્રસ્ટ સાથે વ્યવહાર કરતા હતા. વર્ષ ૨૦૦૨માં ગુજરાત મેરિટાઇમ બોર્ડે હજીરા/મગદલા બંદર ખાતે વેસલ ટ્રાફિક મેનેજમેન્ટ સિસ્ટમના ઉન્નતિકરણના કામના કોન્ટ્રાક્ટ ફાળવવા માટે ટેન્ડર જાહેર કરી સંબંધિત પક્ષો પાસેથી બોલીઓ મંગાવી હતી. અરજદાર ગુજરાત મેરિટાઇમ બોર્ડ પાસેથી સદર કામ મેળવવામાં રસ ધરાવતા હતા. તે સમયે અરજદારને જાણ થઈ કે સામાવાળા નં. ૨ પણ મુંબઈ ખાતે “ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ” નામ અને શૈલી હેઠળ રડાર પુરવઠાના વ્યવસાયમાં સંકળાયેલા છે અને તેથી શરતો તથા નિયમો અંગે વાટાઘાટ કરવા માટે તેઓએ સામાવાળા નં. ૨નો સંપર્ક કર્યો. પ્રારંભમાં, સામાવાળા નં. ૨એ ૨૮મી માર્ચ ૨૦૦૨ના રોજ

અરજદારના પક્ષે પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મૂકી હતી, જે સંકલનના પાનું ૩૮૪ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. વિદ્વાન વકીલે આગળ રજૂઆત કરી કે ત્યારબાદ બીજી પાવર ઓફ એટર્ની ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ના રોજ અમલમાં મુકાઈ હતી, જે સંકલનના પાનું ૫૭ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે ઇલેક્ટ્રોનિક લેબના ભાગીદારોએ અમલમાં મૂકી આપેલી સદર પાવર ઓફ એટર્નીના અનુસંધાને અરજદારે યુનિયન બેંક ઓફ ઇન્ડિયામાં ખાતું ખોલ્યું હતું અને સામાવાળા નં. ૨ની તરફથી વ્યવહારો કર્યા હતા. વિદ્વાન વકીલે આગળ મુંબઈની ન્યાયિક વડી અદાલતમાં એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ તથા અન્યોએ અરજદાર અને અન્ય લોકો વિરુદ્ધ દાખલ કરેલા દાવો નં. ૧૨૬૨/૨૦૦૭નો ઉલ્લેખ કર્યો. જણાવેલ દીવાની કાર્યવાહીમાં કરાયેલા આક્ષેપોમાંથી વિદ્વાન વકીલે દર્શાવ્યું કે સદર દીવાની કાર્યવાહીમાં સામાવાળા નં. ૨નો કેસ એવો છે કે સામાવાળા નં. ૨એ ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ના રોજ અરજદારના પક્ષે પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મૂકી હતી. વિદ્વાન વકીલે દાવાપત્રના ફકરા ૧૪, ૨૪થી ૨૬નો ઉલ્લેખ કરીને રજૂઆત કરી કે સામાવાળા નં. ૨નો સ્પષ્ટ કેસ એવો છે કે ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ તારીખની પાવર ઓફ એટર્ની એક બાજુ દાવેદાર નં. ૧ પેઢીના ભાગીદાર તરીકે દાવેદાર નં. ૨ અને ૩ દ્વારા અને બીજી બાજુ સામાવાળા નં. ૧ (હાલના અરજદાર) વચ્ચે અમલમાં મુકાઈ હતી. વિદ્વાન વકીલે આગળ જણાવ્યું કે સદર દાવાપત્રમાં કરાયેલા આક્ષેપોમાંથી એ પણ જણાય છે કે સદર કાર્યવાહીમાં હાલના સામાવાળા નં. ૨નો કેસ એવો છે કે અરજદાર સામાવાળા નં. ૨ના હિતમાં કાર્ય કરી રહ્યા ન હતા અને તેથી ૨૫.૦૫.૨૦૦૫ના પત્ર દ્વારા સદર

પાવર ઓફ એટર્ની સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ દ્વારા અરજદાર તથા અન્ય લોકો વિરુદ્ધ મુંબઈની વિદ્વાન મુખ્ય મહાનગર દંડાધિકારી અદાલતમાં દાખલ કરાયેલી ફોજદારી ફરિયાદનો ઉલ્લેખ કર્યો. સદર ફરિયાદ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૦૩, ૪૦૫, ૪૦૬, ૪૧૮, ૪૧૯, ૪૨૦ સાથે કલમ ૩૪ અને ૧૨૦બી હેઠળ દંડનીય ગુનાઓ માટે દાખલ કરવામાં આવી છે. વિદ્વાન વકીલે સદર ફરિયાદના ફક્ત ૭ અને ૧૪નો ઉલ્લેખ કર્યો, જેમાં હાલના સામાવાળા નં. ૨ – મૂળ ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે હાલના અરજદાર દ્વારા કરાયેલા પ્રતિનિધિત્વ પર ભરોસો રાખીને ફરિયાદી પેઢીએ ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ તારીખની પાવર ઓફ એટર્ની આરોપી નં. ૧ એટલે કે હાલના અરજદારના પક્ષે અમલમાં મૂકી હતી. સદર કાર્યવાહીમાં પણ આગળ એમ જણાવાયું છે કે ફરિયાદી પાસે ૨૫.૦૫.૨૦૦૫ના પત્ર દ્વારા આરોપી નં. ૧ને આપવામાં આવેલી પાવર ઓફ એટર્ની સમાપ્ત કરવાથી સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ રહ્યો નહોતો. સામાવાળા નં. ૨ ફરિયાદીએ મુંબઈ વડી અદાલતમાં દીવાની કાર્યવાહીમાં નાગરિક દાવામાં તથા મુંબઈની મુખ્ય મહાનગર દંડાધિકારી અદાલતમાં ફરિયાદમાં કરેલા સદર આક્ષેપો પર આધાર રાખીને વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે હાલના અરજદાર વિરુદ્ધ સામાવાળા નં. ૨એ વિવાદિત એફ.આઈ.આર.માં કરેલો આક્ષેપ કે તેમણે ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ તારીખની પાવર ઓફ એટર્ની બનાવટી બનાવી છે, તે પ્રથમદર્શી વિશ્વસનીય જણાતો નથી અને આ આક્ષેપો માત્ર પશ્ચાત્ વિચાર છે. વિદ્વાન વકીલે આગળ રજૂઆત કરી કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા આરંભાયેલી દીવાની કાર્યવાહી, જે હવે પક્ષકારો વચ્ચેનો

વિવાદ નક્કી કરવા માટે સંબંધિત લવાદી સમક્ષ મોકલવામા આવી છે, તે લવાદી સમક્ષ બાકી હોય ત્યારે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. અદાલતી પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ સિવાય કંઈ નથી અને તેથી અરજદાર સંબંધે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. રદ કરવામાં આવે. લવાદી સમક્ષ બાકી કાર્યવાહીમાંમાંથી વિદ્વાન વકીલે ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ પેઢીની તરફેથી રજૂ કરાયેલા જવાબ તરફ ધ્યાન દોર્યું, જેમાં ફરરા ૧૫માં સ્પષ્ટપણે જણાવાયું છે કે “૧૧મી ઓક્ટોબર ૨૦૦૩ની પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મુકાઈ હતી, તે સાચું છે.” વિદ્વાન વકીલે આગળ એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબની તરફેથી સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરાયેલા પ્રતિદાવાનો ઉલ્લેખ કરીને સદર પ્રતિદાવાના ફરરા ૧૩નો સંદર્ભ આપ્યો, જેમાં પણ સામાવાળા નં. ૨એ સ્વીકાર્યું છે કે ૧૧મી ઓક્ટોબર ૨૦૦૩ના રોજ હાલના અરજદારના પક્ષે પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મુકાઈ હતી. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે આગળ રજૂઆત કરી કે સામાવાળા નં. ૨ ફરિયાદીએ વિવાદિત એફ.આઈ.આર.માં આ મહત્વપૂર્ણ હકીકત દાબી રાખી છે, એટલે કે વિદ્વાન લવાદી સમક્ષ બાકી દીવાની કાર્યવાહી તેમજ મુંબઈની સંબંધિત અદાલતમાં બાકી ફોજદારી ફરિયાદ, અને તેથી મહત્વપૂર્ણ હકીકતના દબાવાના આધારે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. રદ કરવામાં આવે.

જ. ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે વાંધાજનક એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં ગંભીર વિલંબ થયો છે. એ દર્શાવવામાં આવ્યું કે આક્ષેપિત ઘટના, જે ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ થી ૨૨.૦૯.૨૦૦૬ દરમિયાન બની હોવાનું કહેવાય છે, તેના

સંબંધમાં એફ.આઈ.આર. ૨૯.૦૯.૨૦૧૧ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી છે અને વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી કે ૮ વર્ષથી વધુનો ગંભીર વિલંબ થયો છે. વધુમાં, એફ.આઈ.આર.ની વિગતો પરથી પણ દર્શાવવામાં આવ્યું કે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ફરિયાદીએ ઉક્ત એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં થયેલા વિલંબ અંગે કોઈ સ્પષ્ટીકરણ આપ્યું નથી અને તેથી, જ્યારે એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં એવો અસ્પષ્ટિત વિલંબ હોય, ત્યારે વાંધાજનક એફ.આઈ.આર. રદ કરવામાં આવે.

૫. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે પડકારવામાં આવેલી એફ.આઈ.આર.નું સાદા વાંચન કરતાં જ આક્ષેપિત ગુનાઓના ઘટકો સ્થાપિત થતા નથી. અરજદારે પોતાની સત્તાની મર્યાદામાં રહી કાર્ય કર્યું છે અને તેથી પડકારવામાં આવેલી એફ.આઈ.આર.માં સામાવાળા નં.૨ દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવેલ વિશ્વાસભંગનો ફોજદારી ગુનો બનવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી. એફ.આઈ.આર.ની વિગતો પરથી દર્શાવવામાં આવ્યું કે અરજદાર વિરુદ્ધ એવો કોઈ આક્ષેપ નથી કે શરૂઆતથી જ તેની સામાવાળા નં.૨ને છેતરવાની મનશા હતી. આવા કથનોના અભાવે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૨૦ હેઠળ દંડનીય ગુનાના સંદર્ભમાં પડકારવામાં આવેલી એફ.આઈ.આર. રદ કરવી આવશ્યક છે. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૦૬ અને ૪૨૦ એકસાથે ચાલી શકતી નથી. તેમણે વધુમાં રજૂ કર્યું કે સામાવાળા નં.૨ દ્વારા કરવામાં આવેલ એવો આક્ષેપ કે પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મૂકવા માટે તે અમદાવાદ ખાતે નોટરી સમક્ષ હાજર રહ્યો નહોતો, તે

માત્ર અનુવર્તી વિચાર છે અને આવા પ્રકારના કથનો સામાવાળા નં.૨ દ્વારા બોમ્બે અદાલતમાં તેની તરફથી શરૂ કરવામાં આવેલી દીવાની કાર્યવાહી તેમજ બોમ્બે ખાતે સંબંધિત અદાલત સમક્ષ તેની તરફથી દાખલ કરવામાં આવેલી ફોજદારી ફરિયાદમાં પણ કરવામાં આવેલા નથી. તેથી, ઉક્ત આક્ષેપો ત્યજવા યોગ્ય છે. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા રાજીવ થાપર અને અન્ય વિ. મદન લાલ કપૂર કેસમાં આપવામાં આવેલ નિર્ણય પર આધાર મૂક્યો, જે (૨૦૧૩) ૩ એસ.સી.સી. ૩૩૦ માં અહેવાલિત છે. ઉક્ત નિર્ણયના પરિણેદ ૨૯ અને ૩૦માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખીને, વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે રજૂ કર્યું કે જો પરિણેદ ૩૦.૧ થી ૩૦.૪માં દર્શાવાયેલા તમામ પગલાંઓનો જવાબ હકારાત્મક હોય, તો વડી અદાલતનું ન્યાયિક અંતઃકરણ તેને ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ તેમાં નિહિત સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને આવી ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવા પ્રેરિત કરવું જોઈએ. ત્યારબાદ વિદ્વાન વકીલે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા અમિતભાઈ અનિલચંદ્ર શાહ વિ. સેન્ટ્રલ બ્યુરો ઓફ ઇન્વેસ્ટિગેશન અને અન્ય કેસમાં આપવામાં આવેલ નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કર્યો, જે (૨૦૧૩) ૬ એસ.સી.સી. પી.૩૪૮ માં અહેવાલિત છે. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં આ અદાલત દ્વારા ક્રિમિનલ મિસ. અરજી નં.૬૧૫૨ ઓફ ૨૦૧૦માં તા. ૧૯.૧૨.૨૦૧૪ના રોજ આપવામાં આવેલા મૌખિક ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો અને રજૂ કર્યું કે હાઈકોર્ટ જોવું જ જોઈએ કે જે વિવાદ મૂળભૂત રીતે દીવાની સ્વભાવનો છે, તેને ફોજદારી ગુનાનું આવરણ તો અપાયું નથી ને; આવી પરિસ્થિતિમાં, જો દીવાની ઉપાય ઉપલબ્ધ

હોય અને વાસ્તવમાં અપનાવવામાં પણ આવ્યો હોય, તો અદાલતની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને અટકાવવા હાઈકોર્ટે ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવામાં હચકાવું જોઈએ નહીં. અરજદાર તરફના વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા બી. સુરેશ ચાંદવ વિ. શરીફા બી અને અન્ય કેસમાં આપવામાં આવેલ નિર્ણયના પરિણેદ ૧૨ અને ૧૩માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર પણ આધાર મૂક્યો, જે ૨૦૦૮ (૧) જી.એલ.એચ. ૪૦૧ (એસ.સી.) માં અહેવાલિત છે. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે કે.એલ.ઈ. સોસાયટી વિ. સિદ્ધાલિંગેશ કેસમાં આપવામાં આવેલ નિર્ણયના પરિણેદ ૭માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર પણ આધાર રાખ્યો, જે ૨૦૦૮ (૩) જી.એલ.એચ. ૨૨૧ (એસ.સી.) માં અહેવાલિત છે. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે વધુમાં કિશન સિંહ (ડી) શ્રૂ એલ. આરએસ. વિ. ગુરપાલ સિંહ અને અન્ય કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલ નિર્ણય પર આધાર મૂક્યો, જે એ.આઈ.આર. ૨૦૧૦ એસ.સી. ૩૬૨૪ માં અહેવાલિત છે, અને ૨જૂ કર્યું કે જો એફ.આઈ.આર. દાખલ કરવામાં વિલંબ થયો હોય અને તે વિલંબનું યોગ્ય સમજૂતીકરણ કરવામાં આવ્યું ન હોય, તથા એવો આક્ષેપ કરવામાં આવે કે તે માત્ર આરોપીને હેરાન કરવાના એકમાત્ર આશયથી જ દાખલ કરવામાં આવી છે, તો તેને કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કહી શકાય અને તેથી એફ.આઈ.આર. રદ કરી શકાય.

૬. વિદ્વાન વકીલે અંતે આ અદાલતે અરવિંદભાઈ મગનલાલ માસ્ટર અને અન્ય વિ. ગુજરાત રાજ્ય અને અન્યના મામલામાં આપેલા, ૨૦૧૫ (૧)

જી.એલ.એચ. ૧૪૯માં અહેવાલિત નિર્ણય પર આધાર મૂક્યો અને રજૂ કર્યું કે જો ફરિયાદીનો કેસ એવો હોય કે આરોપીએ ફોજદારી વિશ્વાસભંગનો ગુનો કર્યો છે, તો એ જ શ્વાસમાં એવું કહી શકાય નહીં કે આરોપીએ છેતરપિંડીનો ગુનો પણ કર્યો છે. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં ઉક્ત નિર્ણયના પરિચ્છેદ ૪૨ અને ૪૩માં કરાયેલા અવલોકનો પર આધાર મૂક્યો અને રજૂ કર્યું કે ઘટનાની તાત્કાલિક અને વહેલી જાણ, તેના તમામ જીવંત વિગત સાથે, જાણકર્તા દ્વારા કરવામાં આવે, તો તેના વર્ણનના સત્યત્વ અંગે આશ્વાસન મળે છે. જો એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં થોડો વિલંબ થયો હોય, તો ફરિયાદીએ તે માટે સમજૂતી આપવી આવશ્યક છે. તેથી, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂ કર્યું કે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. અદાલતી પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ સિવાય કંઈ જ નથી અને તેથી ન્યાયના હિતમાં, ન્યાયના હેતુઓ સિદ્ધ કરવા માટે, આ અદાલત વિવાદિત એફ.આઈ.આર.ને રદ કરે.

૭. બીજી તરફ, સામાવાળા ક્રમાંક ૨ – મૂળ ફરિયાદી તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ધર્મેશ વી. શાહે રજૂઆત કરી કે આક્ષેપિત ગુનાઓ માટે ૭ વર્ષથી વધુની સજા નિર્ધારિત છે અને તેથી સંહિતાની કલમ ૪૬૮ મુજબ, જો ગુનો ૭ વર્ષથી વધુની કેદની સજાપાત્ર હોય, તો મર્યાદાનો કોઈ પ્રતિબંધ લાગુ પડતો નથી; અન્ય શબ્દોમાં, આવા ગુનાઓ માટે એફ.આઈ.આર.ની નોંધણી માટે મર્યાદાનો સમયગાળો નિર્ધારિત કરવામાં આવેલો નથી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ફરિયાદીને અરજદાર દ્વારા કરવામાં આવેલી ગેરરીતિઓ

અંગે જુલાઈ ૨૦૧૦માં જાણ થઈ હતી અને તેથી તેણે યુનિયન બેંક ઓફ ઇન્ડિયાના શાખા વ્યવસ્થાપકને તા. ૦૬.૦૭.૨૦૧૦નું લેખિત પત્રવ્યવહાર મોકલ્યો હતો, જેના દ્વારા સામાવાળા ક્રમાંક રને ઉક્ત વ્યવસ્થાપક પાસેથી નિશ્ચિત માહિતી માંગી હતી. ઉક્ત વિનંતિના અનુસંધાનમાં, માહિતી સહિતના દસ્તાવેજો ઉક્ત બેંક દ્વારા સામાવાળા ક્રમાંક રને પૂરા પાડવામાં આવ્યા અને તેથી તે સમયે તેને આક્ષેપિત વ્યવહારો અંગે જાણ થઈ. તેમણે રજૂ કર્યું કે તા. ૧૧.૧૦.૨૦૦૩નો પાવર ઓફ એટર્ની ભલે મુંબઈ ખાતે કર્મના ભાગીદારો દ્વારા હસ્તાક્ષરિત કરવામાં આવ્યો હોય, તેમ છતાં ઉક્ત દસ્તાવેજનું મુંબઈ ખાતે નોટરીકરણ કરવામાં આવ્યું નહોતું અને શરતો તથા નિયમો મુજબ એમ.ઓ.યુ. અમલમાં મૂકવો આવશ્યક હતો. જોકે, એમ.ઓ.યુ. અમલમાં મૂકવામાં આવ્યો ન હોવા છતાં અરજદારે ઉક્ત પાવર ઓફ એટર્ની અમદાવાદ ખાતે નોટરી દ્વારા સહી કરાવ્યો અથવા સીલ કરાવ્યો અને ઇલેક્ટ્રોનિક લેબના ભાગીદારોની ગેરહાજરીમાં કેટલાંક પાનાં પણ તૈયાર કરવામાં આવ્યા; તેથી ઉક્ત પાવર ઓફ એટર્ની બનાવટી છે. જ્યારે સામાવાળા ક્રમાંક રને વર્ષ ૨૦૧૦ દરમિયાન ક્યાંક ઉક્ત પાવર ઓફ એટર્ની અંગે જાણ થઈ, ત્યારે તેણે તરત જ તા. ૦૪.૦૩.૨૦૧૧ના રોજ કરંજ પોલીસ સ્ટેશનના સંબંધિત પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર સમક્ષ લેખિત ફરિયાદ આપી હતી, જે સંકલનના પાનું ૩૩૮ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. વિદ્વાન વકીલે ઉક્ત લેખિત ફરિયાદનો ઉલ્લેખ કરી રજૂ કર્યું કે જ્યારે ઉક્ત લેખિત ફરિયાદ ઉક્ત અધિકારીને આપવામાં આવી, ત્યારે તેણે તેની તપાસ કરી અને અહેવાલ રજૂ કર્યો, જેમાં સ્પષ્ટપણે ઉલ્લેખ છે કે ગેરકાયદે પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં

મૂકવામાં આવ્યો હતો અને તેના આધારે સામાવાળા ક્રમાંક રની ભાગીદારી ફર્મના નામે ખાતાં ખોલવામાં આવ્યા હતા. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં પી.એસ.આઇ., ખાનપુર પોલીસ ચોકી, શાહપુર પોલીસ સ્ટેશન દ્વારા રજૂ કરાયેલા બીજા અહેવાલનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો. તેમાં પણ તેણે સામાવાળા ક્રમાંક રના પક્ષમાં અહેવાલ આપ્યો છે. સામાવાળા ક્રમાંક ર તરફના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં પાનું ૩૬૨, અર્થાત્ અમદાવાદ શહેરના પોલીસ કમિશનરને સી ડિવિઝનના સહાયક પોલીસ કમિશનરે રજૂ કરેલો તા. ૧૭.૦૮.૨૦૧૧નો વચગાળાનો અહેવાલ, તેનો ઉલ્લેખ કર્યો, જેમાં તેમણે નોંધ્યું છે કે સામાવાળા ક્રમાંક ર ફરિયાદીને આક્ષેપિત વ્યવહાર અંગે વર્ષ ૨૦૧૦માં, અર્થાત્ નાગરિક કેસો વિદ્વાન મધ્યસ્થને હસ્તાંતરિત થયા બાદ, જાણ થઈ હતી અને તેથી સંબંધિત વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ યોગ્ય કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવી શકે. આ રીતે, સામાવાળા ક્રમાંક ર તરફના વિદ્વાન વકીલે વિવિધ પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા રજૂ કરાયેલા ત્રણ અહેવાલો પર આધાર રાખી રજૂઆત કરી કે જ્યારે સામાવાળા ક્રમાંક ર દ્વારા આપવામાં આવેલી લેખિત ફરિયાદમાં અરજદારો તથા અન્ય લોકો વિરુદ્ધ પ્રથમદ્રષ્ટ્યા કેસ બનતો હતો, ત્યારે શાહપુર પોલીસ સ્ટેશન ખાતે એફ.આઇ.આર. નોંધવામાં આવી અને તેથી અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે જે રીતે દલીલ કરી છે તે મુજબ ઉક્ત એફ.આઇ.આર. નોંધાવવામાં કોઈ વિલંબ થયો નથી.

૮. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ માટેના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં ગુજરાત વડી અદાલત, અમદાવાદ ખાતેના જાહેર અભિયોજકની કચેરીને તપાસ અધિકારીએ આપેલો તારીખ ૧૯.૦૧.૨૦૧૨ નો વચગાળાનો અહેવાલ સંદર્ભિત કર્યો, જે સંકલન સાથે પાનું ૩૯૩ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. ઉક્ત દસ્તાવેજ/અહેવાલનો સંદર્ભ આપી વિદ્વાન વકીલે રજૂ કર્યું કે પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ એ સ્પષ્ટ થાય છે કે બેંકના સંબંધિત અધિકારીએ નવું ખાતું ખોલવા માટે આર.બી.આઈ. દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી કે.વાય.સી. માર્ગદર્શિકાઓના ભંગમાં ખાતું ખોલ્યું હતું અને જરૂરી દસ્તાવેજો સંબંધિત બેંક અધિકારી સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હોવા છતાં, ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ નામની ભાગીદારી પેઢીના નામે ખાતું અરજદારે ખોલાવ્યું હતું અને તેથી સંબંધિત વ્યક્તિઓ દ્વારા ગેરકાયદેસરતા આચરવામાં આવી છે.

૯. સામાવાળા નં.૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળની અરજી અથવા સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ કરવામાં આવેલી અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે આ અદાલત અરજીકર્તાએ અરજી સાથે રજૂ કરેલ દસ્તાવેજો/બચાવને ધ્યાનમાં લઈ શકતી નથી અને તેથી અરજીકર્તા તરફથી વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે આ અરજી સાથે રજૂ કરેલા દસ્તાવેજો પર મૂકેલો આધાર આ અદાલતે વિચારવા યોગ્ય નથી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે ઉપરોક્ત વ્યવહારમાં બેંકના અધિકારીઓ તથા અન્ય વ્યક્તિઓ પણ સંકળાયેલા છે અને તેથી આ તબક્કે આ અદાલતે તપાસમાં હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં. વિદ્વાન વકીલે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા એન. સોંદરમ વિ.

પી.કે. પૌનરાજ તથા અન્યના કેસમાં આપેલા નિર્ણય, જે (૨૦૧૪) ૧૦ એસ.સી.સી. ૬૧૬ માં અહેવાલિત છે, પર આધાર મૂક્યો અને રજૂઆત કરી કે સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ અદાલતી પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને અટકાવવા અને ન્યાયના હેતુઓ સિદ્ધ કરવા માટે સંયમપૂર્વક અને સાવચેતીથી કરવો જરૂરી છે. આંતરિક સત્તાનો ઉપયોગ વૈધ ફરિયાદ પક્ષને દબાવી દેવા માટે થવો જોઈએ નહીં. હાઈકોર્ટે, તે માટે પ્રબળ પરિસ્થિતિઓ ન હોય ત્યાં સુધી, પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ નિર્ણય આપવાથી દૂર રહેવું જોઈએ. વિદ્વાન વકીલે ઉક્ત નિર્ણયના પરિચ્છેદ ૧૩ પર આધાર મૂક્યો.

૧૦. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં બિનોદ કુમાર અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર અને અન્યના મામલામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આપેલ અને (૨૦૧૪) ૧૦ એસ.સી.સી. ૬૬૩ માં અહેવાલિત નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો અને ખાસ કરીને પરિચ્છેદ ૧૦(૧૨)(૪) પર નિર્ભર રહી રજૂઆત કરી હતી કે હકીકતોનો કોઈ નિશ્ચિત સમૂહ માત્ર દીવાની અયોગ્યતા અથવા માત્ર ફોજદારી ગુનો અથવા દીવાની અયોગ્યતા તેમજ ફોજદારી ગુનો બંને પ્રગટ કરી શકે છે. કોઈ વેપારી વ્યવહાર અથવા કરારસંબંધિત વિવાદ, દીવાની કાયદામાં ઉપચાર મેળવવા માટે કારણભૂત હક આપતા હોવા ઉપરાંત, ફોજદારી ગુનો પણ સમાવી શકે છે. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે દીવાની કાર્યવાહીનું સ્વરૂપ અને વ્યાપ ફોજદારી કાર્યવાહીથી ભિન્ન હોવાથી, માત્ર એટલા કારણો કે ફરિયાદ વેપારી વ્યવહાર અથવા કરારભંગ સાથે સંબંધિત છે, જેના માટે દીવાની ઉપચાર ઉપલબ્ધ છે

અથવા લેવાયો છે, તે પોતે જ ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવા માટેનો આધાર બની શકતો નથી. કસોટી એ છે કે ફરિયાદમાં કરાયેલા આક્ષેપો ફોજદારી ગુનો પ્રગટ કરે છે કે નહીં.

૧૧. સામાવાળા નં.૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલે વધુમાં ગન્માલા સેલ્સ પ્રા. લિ. વિ. અનુ મહેતા અને અન્યના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના માનનીય નિર્ણય, જે (૨૦૧૫) ૧ એસ.સી.સી. ૧૦૩ માં અહેવાલિત છે, તેના પર આધાર મૂક્યો અને રજૂઆત કરી કે ઉક્ત કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ફરી એકવાર ઠરાવ્યું હતું કે ફોજદારી ફરિયાદ રદ કરવા માટે સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ મર્યાદિત અને વિરલ પ્રસંગોમાં જ કરવો જોઈએ. ઉપરોક્ત કલમ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે લઘુ વિચારણા અથવા વ્યાપક તપાસ વિચારેલી નથી. સામાવાળા નં.૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે રાજીવ થાપર (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે આપેલો નિર્ણય વર્તમાન કેસની હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓને લાગુ પડતો નથી. તેવી જ રીતે, અરજદારના વિદ્વાન વકીલે અમિતભાઈ અનિલચંદ્ર શાહ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં જે નિર્ણય પર આધાર મૂક્યો છે તે પણ લાગુ પડતો નથી, કારણ કે બન્ને વ્યવહારો અલગ અલગ વ્યવહારો છે.

૧૨. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં દલીલ કરી હતી કે અરજીકર્તાએ અરજીએ સાથે રજૂ કરેલા દસ્તાવેજો તરફ આ અદાલત દ્વારા સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ તથા

ભારતના સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે નજર કરવામાં આવી શકતી નથી.

૧૩. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલે, યુનિયન બેંક ઓફ ઇન્ડિયાએ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ને પૂરા પાડેલા દસ્તાવેજના પાનું ૩૨૦ પરથી ધ્યાન દોર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે જણાવેલ ખાતાવહીના નિવેદન પરથી એવું જણાય છે કે એન્ટ્રીઓ પરસ્પર મેળ ખાતી નથી અને તેથી અરજદાર તથા અન્ય વ્યક્તિઓએ આવકવેરા વગેરે સહિત વિવિધ અધિનિયમોની જોગવાઈઓનો ભંગ કર્યો છે.

૧૪. વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી પુનાનીએ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલ દલીલોને સ્વીકારી હતી. તેમણે વધુમાં નોંધપાત્ર રીતે રેકૉર્ડમાંથી દર્શાવ્યું કે વર્તમાન કેસના તથ્યોને ધ્યાનમાં લેતાં વિગતવાર તપાસ જરૂરી છે અને તેથી સંબંધિત આઈ.ઓ. દ્વારા આ અદાલત સમક્ષ અહેવાલ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેથી આ અરજી નામંજૂર કરવામાં આવવી જરૂરી છે.

૧૫. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા બાદ અને નોંધ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોનું અવલોકન કર્યા પછી, નોંધમાંથી નીચેના તથ્યો પ્રકાશમાં આવે છે:

૧૫.૧. કે એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ, એક ભાગીદારી પેઢી તથા તેના બે ભાગીદારો, જેમાં સામાવાળા નં.૨નો સમાવેશ થાય છે, એ લોકોએ અરજદાર તથા અન્ય બે વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ બોમ્બે સ્થિત ન્યાયવિચારણાની વડી અદાલત સમક્ષ દીવાની દાવો નં.૧૨૬૨/૨૦૦૭ દાખલ કરીને દીવાની કાર્યવાહી આરંભી

છે. ઉક્ત દીવાની કાર્યવાહીમાં સામાવાળા નં.૨એ પરિચ્છેદ જમાં વિશેષરૂપે નીચે મુજબ જણાવ્યું છે:

જ. વાદીઓએ અને સામાવાળા ક્રમાંક ૨ એ વાદીઓ સાથે યોગ્ય વાટાઘાટો કર્યા પછી તા. ૧૬મી મે ૨૦૦૨ના રોજ એક કરારમાં પ્રવેશ કર્યો હતો, જેના મુજબ વાદીઓને મગદલા, સુરત ખાતે જહાજ વાહનવ્યવસ્થા સંચાલન માટે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી દર મહિને રૂ. ૨,૯૧,૦૦૦/- (રૂપિયા બે લાખ એકાણું હજાર માત્ર) ચૂકવવાના હતા, જેમાં સાધનોના પુરવઠાનો સમાવેશ થતો ન હતો. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ સાથેના ઉક્ત કરાર મુજબ રૂ. ૫,૦૦,૦૦૦/- ની બેંક ગેરંટી આપવાની પણ આવશ્યકતા હતી, જે વાદીઓએ આપી હતી, અને ઉક્ત કરાર હેઠળ વાદીઓને આપેલી સેવાઓ બદલ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ પાસેથી દર મહિને રૂ. ૨,૯૧,૦૦૦/- મેળવવાનો હક હતો. આ સાથે પરિશિષ્ટરૂપે જોડેલ અને આંક 'એ' તરીકે ચિહ્નિત કરેલ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ અને વાદીઓ વચ્ચે થયેલ ઉક્ત કરારની નકલ છે, જે સમયાંતરે નવિકરિત કરવામાં આવી હતી અને આજદિન સુધી અમલમાં છે.

૧૫.૨ ઉક્ત કાર્યવાહીમધ્યે, પરિચ્છેદ ૧૪ માં, વધુમાં આ રીતે જણાવવામાં આવ્યું છે કે:

સામાવાળા ક્રમાંક ૧ એ વાદીઓને રજૂઆત કરી હતી કે તેને વાદીઓની તરફથી તમામ કૃત્યો કરવા માટે મુખત્યારનામાની જરૂર છે. તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩નું એક મુખત્યારનામું બોમ્બે ખાતે વાદીઓને મોકલવામાં આવ્યું હતું અને

તે જ તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩ના રોજ, એક તરફ વાદી ક્રમાંક ૧ના ભાગીદારો તરીકે વાદી ક્રમાંક ૨ અને ૩ દ્વારા અને બીજી તરફ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ દ્વારા, અમદાવાદ ખાતે વાદી ક્રમાંક ૧ની તરફેથી તમામ કૃત્યો કરવા માટે અમલમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું.....

૧૫.૩. પરિચ્છેદ ૨૪ માં, વધુમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે:

૨૪. વાદીઓ કહે છે કે ઉપરોક્ત રીતે ઉલ્લેખિત બેઠક તથા વાદીઓ અને સામાવાળા નં. ૩ દ્વારા કરવામાં આવેલી ચર્ચા-વિચારણા છતાં, વાદીઓ કહે છે કે સામાવાળા નં. ૧ તેના વ્યાવસાયિક વ્યવહારોમાં બિલકુલ પારદર્શક ન હતો. તેઓએ જાણવા મળ્યું કે સામાવાળા નં. ૧, વાદીઓ દ્વારા ઉપર જણાવ્યા મુજબ આપવામાં આવેલી તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩ની પાવર ઓફ એટર્ની હેઠળ વ્યવસાય ચલાવી રહ્યો હતો.....

૧૫.૪. પરિચ્છેદ ૨૫ માં વધુમાં એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે:

૨૫. વાદીઓએ વધુમાં એવું નિષ્કર્ષ્યું કે સામાવાળા નં. ૧ ને વાદીઓ દ્વારા આપવામાં આવેલ વકીલાતનામું ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩ના તેમના પત્ર દ્વારા સમાપ્ત કરવા સિવાય અન્ય કોઈ વિકલ્પ ન હતો. તે મુજબ, વાદીઓએ તા. ૨૫મી મે ૨૦૦૫ના તેમના પત્ર દ્વારા ઉક્ત વકીલાતનામું સમાપ્ત કર્યું.....

૧૫.૫. તે જણાવેલ કાર્યવાહીનો પરિચ્છેદ ૨૬ માં પણ આ રીતે જણાવવામાં આવ્યું છે કે:

૨૬. વાદીઓ કહે છે કે સામાવાળા નં.૧ ને તેની એજન્સી સમાપ્ત કરતી તા. ૨૫મી મે, ૨૦૦૫ની ઉક્ત ચિઠ્ઠી પ્રાપ્ત થઈ હતી. વાદીઓ કહે છે કે ત્યારબાદ તેમને સામાવાળા નં.૧ તરફથી અનેક ટેલિફોન કૉલ્સ પ્રાપ્ત થયા હતા, જેમાં તેણે પોતાના કરેલ કૃત્યો બદલ પશ્ચાતાપ વ્યક્ત કર્યો હતો અને માફી માંગી હતી. વાદીઓએ શરૂઆતમાં તેને અવગણ્યો હતો, પરંતુ ત્યારબાદ તેમને સમજાયું કે વાદીઓની તરફથી સામાવાળા નં.૧ દ્વારા ચલાવવામાં આવેલ સમગ્ર વ્યવસાય અંગે વાદીઓ પાસે કોઈ હિસાબો/વિગતો નહોતી અને કારણ કે વાદીઓ દ્વારા પહેલેથી જ ઘણું નાણાં અને મૂડીરોકાણ કરવામાં આવ્યું હતું, તેથી વાદીઓએ ત્યારપછી હિસાબોનું સમાધાન કરવા તથા વાદીઓ દ્વારા પહેલેથી કરાયેલ મૂડીરોકાણની વસૂલાત કરવા અને સામાવાળા નં.૧ દ્વારા આચાર સંબંધે, જો કોઈ કપટ કરવામાં આવ્યું હોય, તો તે શોધી કાઢવા હેતુસર સામાવાળા નં.૧ ને ઉક્ત વ્યવસાય અલ્પ અવધિ માટે ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવાનો નિર્ણય કર્યો. વાદીઓ કહે છે કે તેમને સામાવાળા નં.૧ તરફથી નવા વ્યવસાયિક અવસર અંગે લાલચભર્યો પ્રસ્તાવ પણ પ્રાપ્ત થયો હતો અને નવી કંપની સ્થાપવા અથવા ભાગીદારીના સ્વરૂપમાં સંયુક્ત સાહસ રચવા માટે અલગ પ્રસ્તાવ પણ મુકવામાં આવ્યો હતો.

૧૫.૬. ઉક્ત દીવાની દાવામાં વાદીઓએ એવી અરજ કરી છે કે સામાવાળા ક્રમાંક ૧ (વર્તમાન અરજદાર) ને મે, ૨૦૦૨ થી લઈને દાવો દાખલ થયાની તારીખ સુધી “ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ” નામે વાદી ક્રમાંક ૧ ના એજન્ટ તરીકે સામાવાળા ક્રમાંક ૧ દ્વારા કરવામાં આવેલા તમામ વ્યવહારોના હિસાબ રજૂ કરવા બાબતે આદેશિત કરવામાં આવે અને તે મુજબ હુકમનામું આપવામાં આવે.

૧૫.૭. ઉક્ત દીવાની કાર્યવાહી પક્ષકારોની સંમતિથી માનનીય મધ્યસ્થને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી છે અને તે કાર્યવાહી માનનીય મધ્યસ્થ સમક્ષ બાકી છે. ઉક્ત કાર્યવાહીમાં પણ પ્રતિદાવામાં સામાવાળા ક્રમાંક ૨ એ નીચે મુજબની રજૂઆતો કરી છે:

૧૩. સામાવાળાએ દાવેદારોને એવું રજૂ કર્યું હતું કે દાવેદારોની તરફેથી તમામ કૃત્યો કરવા માટે તેને મુખત્યારનામું જરૂરી હતું. તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩નું એક મુખત્યારનામું દાવેદારો દ્વારા બોમ્બે ખાતે કરવામાં આવ્યું હતું અને તે જ દાવેદાર ક્રમાંક ૨ અને ૩ દ્વારા દાવેદાર પેઢીના ભાગીદારો તરીકે તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર ૨૦૦૩ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું.....

૧૫.૮. અભિલેખ પરથી આ પણ જણાય છે કે એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ દ્વારા એક ફોજદારી ફરિયાદ પણ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં અત્રેના સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ભાગીદારોમાંથી એક છે. સદર ફરિયાદ તા. ૦૬.૦૫.૨૦૦૮ ના રોજ માનનીય મુખ્ય મહાનગર દંડાધિકારી અદાલત, બોમ્બે સમક્ષ દાખલ

કરવામાં આવી છે. સદર ફોજદારી ફરિયાદના પરિચ્છેદ ૭ માં નીચે મુજબ જણાવવામાં આવ્યું છે:

૭. હું કહું છું કે ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડ સાથેનો ઉક્ત કરાર સમયાંતરે વધુ લંબાવવામાં આવ્યો હતો અને નવિકરણ કરવામાં આવ્યું હતું. ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડને આપવાની આવશ્યક હતી એવી બેંક ગેરંટી પણ સમયાંતરે ફરિયાદી દ્વારા મુંબઈમાંથી આપવામાં આવતી હતી. ત્યારબાદ ઉક્ત આરોપી નં. ૧ એ ફરિયાદી પેઢીને એવી રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી પેઢીની તરફેથી તમામ કાર્યો કરવા માટે તેને પોતાના હિતમાં પાવર ઓફ એટર્નીની જરૂર પડશે અને ફરિયાદી પેઢીની તરફેથી પત્રવ્યવહાર અમલમાં મૂકવામાં પડતી તેની દૈનિક મુશ્કેલીઓ પણ વ્યક્ત કરી હતી. તેની રજૂઆત પર વિશ્વાસ રાખીને અને દૈનિક વ્યવહાર સુગમ બનાવવા માટે, ફરિયાદી પેઢીએ તા. ૧૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩ના રોજ આરોપી નં. ૧ ના હિતમાં પાવર ઓફ એટર્ની અમલમાં મૂકી હતી. ઉક્ત પાવર ઓફ એટર્નીમાં કલમ ૧૪માં સ્પષ્ટપણે જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી.....

૧૫.૯. ઉક્ત ફરિયાદમાં, પરિચ્છેદ ૧૪માં, નીચે મુજબ જણાવવામાં આવ્યું છે:

૧૪. ફરિયાદી જણાવે છે કે ઉપરોક્ત હોવા છતાં આરોપી નં. ૧ એ તા. ૧૧મી ઓક્ટો., ૨૦૦૩ ના પાવર ઓફ એટર્નીનો ઉપયોગ કરીને ફરિયાદીના એજન્ટ તરીકે ધંધાકીય વ્યવહાર ચાલુ રાખ્યો. ફરિયાદી પાસે તા. ૨૫મી મે, ૨૦૦૫ ના

તેમના પત્ર દ્વારા આરોપી નં. ૧ ને આપવામાં આવેલ પાવર ઓફ એટર્ની રદ કરવા સિવાય અન્ય કોઈ વિકલ્પ રહ્યો નહોતો.....

૧૬. દીવાની કાર્યવાહીમાં તેમજ સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા બોમ્બે ખાતે સક્ષમ અદાલત સમક્ષ દાખલ કરાયેલી ફરિયાદમાં પણ, તેણે ક્યાંય એવો આક્ષેપ કર્યો નથી કે અરજદારે ઉપરોક્ત તા. ૧૧.૧૦.૨૦૦૩નું પાવર ઓફ એટર્ની ખોટું બનાવ્યું છે અને તેથી આ વિલંબિત તબક્કે, જ્યારે સામાવાળા નં. ૨ પોતે જ તે દસ્તાવેજ પર આધાર રાખે છે, ત્યારે એવું કહી શકાય નહીં કે ઉક્ત દસ્તાવેજ ખોટો દસ્તાવેજ છે.

૧૭. સામાવાળા નં.૨એ તા. ૨૯.૦૯.૨૦૧૧ના રોજ નોંધાવેલ વિવાદિત એફ.આઈ.આર.માં આ કાર્યવાહી બાકી હોવા અંગે કશી પણ નોંધ કરી નથી અને તેથી નોંધપોથી પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે સામાવાળા નં.૨એ આ મહત્વપૂર્ણ હકીકત દબાવી રાખી છે અને તેથી એવું કહી શકાય કે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. અદાલતી પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ છે અને તે દૂષિત મનસૂબાથી દાખલ કરવામાં આવી છે.

૧૮. સામાવાળા નં.૨ માટેના વિદ્વાન વકીલે સંબંધિત પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા રજૂ કરાયેલા અહેવાલો પર આધાર મૂક્યો છે. તેમ છતાં, આ તબક્કે નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે સંબંધિત અદાલતોમાં તેમના દ્વારા શરૂ કરાયેલ કાર્યવાહીમાં સામાવાળા નં.૨નો વિશિષ્ટ કેસ એવો હતો કે ભાગીદારી પેઢીના ભાગીદારોએ અરજદારના પક્ષમાં ૧૧.૧૦.૨૦૦૩ના રોજ મુખત્યારનામું

અમલમાં મૂક્યું છે અને તેથી ઉક્ત અહેવાલોને અવગણવા જરૂરી છે, અને ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે સામાવાળા નં.૨એ ઉક્ત પોલીસ અધિકારીઓ સમક્ષ સાચા તથ્યો જાહેર કર્યા નથી.

૧૯. નોંધપોથીમાંથી એ પણ જણાય છે કે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. દાખલ કરવામાં ૮ વર્ષથી વધુનો વિલંબ થયો છે અને આવી એફ.આઈ.આર. મોડા તબક્કે દાખલ કરવા માટે કોઈ સમજૂતી ન હોય ત્યારે, સર્વોચ્ચ અદાલતે અરવિંદભાઈ મગનલાલ માસ્ટર (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં આપેલા નિર્ણયમાં જેવું અવલોકન કર્યું છે તેમ, એવો વિલંબ ફરિયાદ પક્ષ માટે ઘાતક ગણાવી શકાય. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ના વિદ્વાન વકીલે એવી રજૂઆત કરીને એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં થયેલા વિલંબનું સમર્થન કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે કે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ને બનાવટી મુખત્યારનામા અંગે જુલાઈ ૨૦૧૦ દરમિયાન ક્યાંક જાણ થઈ અને તેથી તેણે તાત્કાલિક સંબંધિત બેંક પાસે પૂછપરછ કરી. સંબંધિત બેંકે જ્યારે સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ને દસ્તાવેજો પૂરાં પાડ્યા, ત્યારે તેને અરજદાર દ્વારા કરાયેલ કહેવાતા કૌભાંડપૂર્ણ ફૂટરચના વિશે જાણ થઈ અને ત્યારબાદ તેણે તાત્કાલિક એફ.આઈ.આર. દાખલ કરી. પરંતુ, જો આ અરજીની સુનાવણી સમયે આપવામાં આવેલ ઉપરોક્ત સમજૂતીને વર્ષ ૨૦૦૭ની દીવાની કાર્યવાહી દરમિયાન સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા કરાયેલ કથનોના પ્રકાશમાં જોવામાં આવે, તો સ્પષ્ટ અને નિર્વિવાદ થાય છે કે આ સમજૂતી સ્વીકારવાની જરૂરી નથી, ખાસ

કરીને વર્ષ ૨૦૦૭ની દીવાની દાવો ક્રમાંક ૧૨૬૨ ના પરિણેદ જ ને ધ્યાનમાં લેતાં.

૨૦. બોમ્બે ખાતેની વધારાના મુખ્ય મહાનગર દંડાધિકારીની અદાલત સમક્ષ ભાગીદારી પેઢી દ્વારા અરજદાર તથા અન્ય લોકો વિરુદ્ધ દાખલ કરવામાં આવેલી ફોજદારી ફરિયાદમાં પણ, પેરા ૧૯ માં, સામાવાળા નં.૨ એ પોતે જ એવું જણાવ્યું છે કે:

૧૯. હું કહું છું કે જૂન ૨૦૦૬ દરમિયાન અને/અથવા તેની આસપાસ, યોગ્ય હકીકતો જાણી લેવા માટે હું સ્વયં (અર્થાત્ ફરિયાદી) ફરિયાદીની ભાગીદાર તરીકે અમદાવાદની અનેક બેંકોમાં ગયો હતો (જેમ કે; સેન્ટ્રલ બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા, યુનિયન બેન્ક, ખાનપુર શાખા, પી.એ. એસ્ટેટ એજન્સી બિલ્ડિંગ, કામા હોટેલ સામે, ખાનપુર અમદાવાદ – ૩૮૦૦૦૧, ખાતા નં. ૩૬૧૫૦૧૦૧૦૦૧૫૦૦૬ અને આઈસીઆઈસીઆઈ બેન્ક, ન્યાયમૂર્તિએમ.સી. હાઉસ ખાતે, પરિમલ ગાર્ડન સામે, સી.જી. રોડ પરથી-૩૮૦૦૦૬, ખાતા નં. ૦૦૨૪૦૫૦૦૬૬૩૮) જેથી ફરિયાદીના નામે રહેલા ખાતાઓની ચકાસણી કરી શકાય. હું કહું છું કે શ્રી બહાદુર સંજાણા અમદાવાદ આવ્યા હતા અને તેમને આશ્ચર્ય સાથે જાણવા મળ્યું કે આરોપી નં. ૧ ઇલેક્ટ્રોનિક લેબ (ફરિયાદી) ના નામે એકમાત્ર માલિક તરીકે કાર્ય કરી રહ્યો હતો. હું કહું છું કે મને જાણવા મળ્યું કે આરોપી નં. ૧ એ ઉપરોક્ત બેંક ખાતાઓ ઇલેક્ટ્રોનિક લેબના નામે ખોલ્યા હતા, પરંતુ તે જણાવેલ ખાતાઓ એકમાત્ર માલિક તરીકે સંચાલિત કરતો હતો. હું કહું

છું કે આથી અમને સમજાયું કે આરોપી નં. ૧ એ ઇલેક્ટ્રોનિક લેબના નામે એકમાત્ર માલિક તરીકે બેંક ખાતાઓ ખોલવાના કારણે, ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડ પાસેથી પ્રતિ માસ મળતા રૂ. ૨,૯૧,૦૦૦/- ના સમગ્ર મેનીંગ/સર્વિંગ ચાર્જિસ આરોપી નં. ૧ એ ગેરરીતે હડપ કરી લીધા હતા.....

૨૧. તેથી, ફરિયાદીએ વર્ષ ૨૦૦૮માં વિશેષરૂપે જણાવ્યું છે કે જૂન ૨૦૦૬માં, ફરિયાદીએ યોગ્ય હકીકતો જાણી લેવા તથા ફરિયાદીના નામે રહેલા હિસાબોની ચકાસણી કરવા માટે અમદાવાદ સ્થિત અનેક બેંકો, અર્થાત્ સેન્ટ્રલ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા, યુનિયન બેંક, ખાનપુર શાખા અને આઈસીઆઈસીઆઈ બેંકની મુલાકાત લીધી હતી; તે સમયે તેને આ હકીકતની જાણ થઈ હતી કે આરોપી ક્રમાંક ૧ એ ઉપરોક્ત બેંકોમાં એમ/એસ. ઇલેક્ટ્રોનિક લેબના નામે હિસાબ ખોલ્યો હતો, પરંતુ તે દર્શાવેલ હિસાબ એકમાત્ર માલિક તરીકે ચલાવી રહ્યો હતો. તેથી, ઉક્ત ફરિયાદમાં સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલા કથનો પરથી, સામાવાળા ક્રમાંક ૨ માટે હાજર વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આપવામાં આવેલું આ સ્પષ્ટીકરણ કે તેને કથિત વ્યવહાર અંગેની જાણ વર્ષ ૨૦૧૦માં થઈ હતી, તે માન્ય ગણવાની જરૂર નથી અને તે માત્ર પાછળથી ગોઠવાયેલો વિચાર જ છે. તેથી, વિવાદિત એફ.આઈ.આર. દાખલ કરવામાં ગંભીર અને અસમજૂતેલી વિલંબ છે અને આ કારણસર પણ તે રદ કરવામાં આવવી જરૂરી છે.

૨૨. આ અદાલતે અરવિંદભાઈ મગનલાલ માસ્ટર (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં આપવામાં આવેલા નિર્ણયમાં, પરિષદે ૪૨ અને ૪૩ માં, નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૪૨. જાણકાર દ્વારા બનેલી ઘટનાની તાત્કાલિક અને વહેલી જાણ તેના તમામ સજીવ વિગતવાર વર્ણન સાથે કરવામાં આવે, તો તેના વર્ણનની સત્યતા બાબતે આશ્વાસન મળે છે. જો એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં કંઈ વિલંબ થયો હોય, તો ફરિયાદીએ તે માટેનું સમજૂતીકારક કારણ આપવું આવશ્યક છે. નિઃસંદેહ, એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં થયેલો વિલંબ, જ્યારે તેવો વિલંબ યોગ્ય રીતે સમજાવવામાં આવ્યો હોય, ત્યારે ફરિયાદીનો કેસ અશક્યપ્રાય બનાવતો નથી. જોકે, ફરિયાદ નોંધાવવામાં કરાયેલ ઈરાદાપૂર્વકનો વિલંબ હંમેશા ઘાતક સાબિત થાય છે. [જુઓ: કિશન સિંહ (ડી) તેમના એલ.આર.એસ. મારફતે વિ. ગુરુપાલ સિંહ અને અન્ય, ૨૦૧૦ ક્રિ.એલ.જે. ૪૭૧૦].

૪૩. જ્યાં એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં વિલંબ થયો હોય એવા કેસોમાં, અદાલતે આવા વિલંબ માટે કોઈ વાજબી સમજૂતી છે કે નહીં તે જોવું પડે છે. આવી સમજૂતીના અભાવે, એવો વિલંબ ઘાતક સાબિત થઈ શકે છે. આવી કાર્યવાહી રદ કરવાની કારણસર માત્ર એટલું જ ન હોઈ શકે કે આક્ષેપો પછીથી ઘડાયેલા હતા અથવા ઘટનાઓને રંગચઢેલી આવૃત્તિ આપવામાં આવી હતી. આવા કેસોમાં, અદાલતે તેની સમક્ષ આવેલા તથ્યોની ખૂબ જ કાળજીપૂર્વક મૂલવણી કરવી જોઈએ, કારણ કે નાગરિક અદાલતમાં સફળતા ન મેળવનાર

નિરાશ વાદી, બીજી બાજુને હેરાન કરવા માટે દુર્ભાવના પૂર્વકના ઇરાદાથી અથવા બીજી પક્ષ સામે બદલો લેવા જેવા ગુપ્ત હેતુથી ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરી શકે છે. ખિન્ન અને નિરાશ વાદીઓને સસ્તા ઉપાય તરીકે ફોજદારી અદાલતના અધિકારક્ષેત્રનો આશરો લઈને પોતાની નિરાશા બહાર પાડવાની મંજૂરી આપવી ન જોઈએ. અદાલતી કાર્યવાહી હેરાનગતિ અને પીડનના હથિયારમાં પરિવર્તિત થવા દેવી યોગ્ય નથી. એવા કેસમાં, જ્યાં એફ.આઈ.આર. સ્પષ્ટપણે બીજી પક્ષ પ્રત્યે ખાનગી અને વ્યક્તિગત ક્લેષને કારણે તથા તેને લાંબી અને કઠિન ફોજદારી કાર્યવાહીમાં ફસાવવા માટે નોંધાવવામાં આવી હોય, ત્યાં અદાલત એવો અભિપ્રાય રાખી શકે છે કે કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં તે કાનૂની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ બને છે. (જુઓ : કિશન સિંહ (ડી) શ્રુ એલ.આર.એસ.

વિ. ગુરપાલ સિંહ અને અન્ય, ૨૦૧૦ ક્રિ.એલ.જે. ૪૭૧૦].”

૨૩. વધુમાં, બી. સુરેશ ચાદવ (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં આપવામાં આવેલ નિર્ણયમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ફકરા ૧૨ અને ૧૩ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૧૨. વેચાણ દસ્તાવેજનું નિષ્પાદન કરતી વખતે, અહીંના અપીલકર્તાએ કોઈ ખોટી અથવા ભ્રામક રજૂઆત કરી નહોતી. તેમજ, તેની તરફથી એવું કોઈ અપ્રમાણિક પ્રેરણારૂપ કૃત્ય થયું નહોતું કે જેના કારણે કોઈ વ્યક્તિએ એવું કંઈક કર્યું હોય અથવા ન કર્યું હોય, જે તે આ રીતે છેતરાયો ન હોત તો કરી શક્યો ન હોત અથવા ન કરવું પડ્યું ન હોત. સ્વીકાર્ય રીતે, આ મામલો સક્ષમ દીવાની

અદાલત સમક્ષ બાકી છે. આ બાબતમાં સક્ષમ કાયદેસરની અદાલતનો નિર્ણય લેવો આવશ્યક છે. મૂળભૂત રીતે, પક્ષકારો વચ્ચેનો વિવાદ દીવાની વિવાદ છે.

૧૩. છેતરપિંડીનો ગુનો સ્થાપિત કરવા માટે, ફરિયાદીએ એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે વચન આપતી અથવા પ્રતિનિધિત્વ કરતી વેળાએ આરોપી પાસે કપટપૂર્ણ અથવા અપ્રમાણિક મનોભાવ હતો. આવી પ્રકૃતિના મામલામાં, પ્રલંબિત નાગરિક વાદવિવાદમાં કોઈ પક્ષકાર દ્વારા લેવાયેલું વલણ ધ્યાનમાં લેવું કાયદેસર રીતે માન્ય છે. જોકે, અમારો એવો કાયદો નિર્ધારિત કરવાનો અર્થ નથી કે કોઈ વ્યક્તિની જવાબદારી એક જ સમયે નાગરિક તેમજ ફોજદારી બંને હોઈ શકતી નથી. પરંતુ, જો ફરિયાદ અર્થે લેવાયેલું વલણ, તેના દ્વારા નાગરિક દાવામાં લેવાયેલા વલણથી વિરુદ્ધ હોય અથવા અસંગત હોય, ત્યારે તે મહત્વ ગ્રહણ કરે છે. જો અમારી સમક્ષ જે રીતે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે તે મુજબનો હકીકતનો મુદ્દો એવો હોત કે અહીંના અપીલકર્તાએ ઉક્ત બે ઓરડા તોડી પાડ્યા હતા અને વેચાણ દસ્તાવેજની અમલવારી વખતે આ હકીકત છુપાવી હતી, તો મામલો ભિન્ન હોઈ શક્યો હોત. કારણ કે વેચાણ દસ્તાવેજ તા. ૩૦.૯.૨૦૦૫ના રોજ અમલમાં મુકાયો હતો અને કથિત તોડફોડ તા. ૨૯.૯.૨૦૦૫ના રોજ થઈ હતી, તેથી અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી કે ફરિયાદી/પ્રથમ સામાવાળા ઉપરોક્ત દાવામાં તેના દ્વારા દાખલ કરાયેલા લેખિત જવાબમાં તેની વાસ્તવિક વ્યથા રજૂ કરતી. તેથીએ, તેને જ શ્રેષ્ઠ રીતે જાણીતા કારણોસર, એવું કરવાનું પસંદ કર્યું નહોતું.”

૨૪. કે.એલ.ઈ. સોસાયટી (પૂર્વોક્ત) ના કેસમાં આપેલા નિર્ણયમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે, ફરો ૭ માં, નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

૭. વડી અદાલતના કારણદર્શનના વાંચનથી એક બાબત સ્પષ્ટ થાય છે કે હાઈકોર્ટે એવો નિષ્કર્ષ કાઢ્યો હતો કે કપાતો કોઈ ચુકિતસંગત કારણ વિના અને કોઈ આધાર વિના કરવામાં આવી હતી. તે ફરિયાદીની બાબત નહોતી. બીજી તરફ, તેણે એવો કેસ ઉભો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો કે કપાત કોઈ ઉદ્દેશ સાથે કરવામાં આવી હતી. નિઃસંદેહ, સોંપણીના દાવાને સમર્થન આપવા માટે એ જ પાયો હતો. ફરિયાદના સુક્ષ્મ વાંચનથી સ્પષ્ટ થાય છે કે કલમ ૪૦૩, ૪૦૫ અને ૪૧૫ના ઘટક તત્વો અસ્તિત્વમાં નથી. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલ નિવેદન કલમ ૩૩-(સી) (૨)ના સંદર્ભમાં અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનોના વિરુદ્ધ જાય છે.

૨૫. વર્તમાન કેસના ઉપરોક્ત તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે પડકારાયેલ એફ.આઈ.આર. અદાલતની પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ સિવાય બીજું કંઈ નથી અને તે દુર્ભાવનાપૂર્ણ આશયથી નોંધવામાં આવી છે.

૨૬. ખંડુભાઈ પૂનાભાઈ ટંડેલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય, ક્રિમિનલ મિસેલેનિયસ એપ્લિકેશન ક્રમાંક ૬૧૫૨ ઓફ ૨૦૧૦ ના કેસમાં આપવામાં આવેલા નિર્ણયમાં, આ અદાલતે પણ માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા

આપવામાં આવેલા વિવિધ નિર્ણયોની વિચારણા કર્યા બાદ, પરિચ્છેદ ૧૪ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું:

૧૪. ઉપરોક્ત રીતે ઉલ્લેખિત માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયમાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે હાઈકોર્ટે સાવચેતી રાખવાની હોય છે અને આવી સત્તાનો ઉપયોગ મર્યાદિત રીતે તથા માત્ર કોઈપણ અદાલતની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ અટકાવવા અથવા અન્યથા ન્યાયના હેતુઓ સિદ્ધ કરવા માટે જ કરવો રહે છે. નાગરિક વ્યવહારો દર્શાવતી ફરિયાદમાં પણ ફોજદારી સ્વરૂપ હોઈ શકે છે. વિવિધ નિર્ણયોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્ધારિત કરેલ ઉપરોક્ત સિદ્ધાંતથી હું અવગત છું, તેમ છતાં એ જ સમયે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વધુમાં અવલોકન કર્યું છે કે “પરંતુ હાઈકોર્ટે જોવું આવશ્યક છે કે જે વિવાદ મૂળભૂત રીતે નાગરિક સ્વભાવનો છે તેને ફોજદારી ગુનાનું આવરણ અપાયું છે કે કેમ; આવી સ્થિતિમાં, જો નાગરિક ઉપાય ઉપલબ્ધ હોય અને હકીકતમાં અપનાવવામાં આવ્યો હોય, તો અદાલતની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને અટકાવવા માટે હાઈકોર્ટે ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવામાં હચકાવું જોઈએ નહીં.” જો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્ધારિત કરેલ આ સિદ્ધાંત હાલના કેસમાં લાગુ કરવામાં આવે, તો સ્પષ્ટ થાય છે કે વિવાદ નાગરિક સ્વભાવનો હોવા છતાં ફરિયાદીએ કોઈપણ દીવાની કાર્યવાહી બિલકુલ શરૂ કરી નથી અને ઉપર જણાવ્યા મુજબ ફરિયાદીએ, ફરિયાદીના મુખત્યારનામાધારક તરીકે અરજદારે અમલમાં મૂકી આપેલ

વેચાણખત રદ કરાવવા માટે દીવાની કાર્યવાહી શરૂ કરવી જોત હતી. પરંતુ તેણે તે શરૂ કરવાને બદલે દુર્ભાવનાપૂર્ણ ઈરાદાથી અને અરજદારને દબાણમાં મૂકવાના હેતુથી તથા રૂપિયા ૯,૮૯,૦૦૦/- ની સંપૂર્ણ રકમ (વ્યાજ સહિત) પ્રાપ્ત કર્યા પછી તેને હેરાન કરવા માટે આ આક્ષેપિત ફરિયાદ દાખલ કરી છે, અને તે પણ અરજદારે નયનાબેનના હિતમાં ૨૭.૦૫.૨૦૦૫ ના રોજ અમલમાં મૂકી આપેલ વેચાણખત સંબંધિત મહત્વપૂર્ણ હકીકત દબાવી રાખીને. તેથી, પ્રથમ માહિતી અહેવાલ દાખલ કરવામાં ભારે વિલંબ થયો છે, જેનું કોઈ સ્પષ્ટીકરણ આપવામાં આવ્યું નથી.

૨૭. સામાવાળા નં.૨ તરફથી ઉપસ્થિત થયેલ વિદ્વાન વકીલે ઉપસ્થિત કરેલ એવો વાદ છે કે અરજદાર દ્વારા અરજ સાથે રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોને, સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ તથા ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે, આ અદાલત ધ્યાનમાં લઈ શકતી નથી. તેમ છતાં, મેં અરજદાર દ્વારા રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે અને તેમના પર આધાર રાખ્યો છે, જે બોમ્બે સ્થિત અદાલતો સમક્ષ સામાવાળા નં.૨એ પોતે જ આરંભેલ કાર્યવાહી છે. સામાવાળા નં.૨નો એવો કેસ નથી કે તેણે બોમ્બેની અદાલત સમક્ષ અરજદાર અને અન્ય લોકો સામે આવી પ્રકારની કાર્યવાહી આરંભેલી નથી અને તેથી જ્યારે આ દસ્તાવેજો વિવાદાસ્પદ નથી, ત્યારે આ અદાલત નિશ્ચિતપણે તેમને ધ્યાનમાં લઈ શકે છે અને તેમના પર આધાર રાખી શકે છે.

૨૮. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી ઉપસ્થિત વિધાવંત વડીલે રજૂઆત કરી છે કે અરજદારએ બોમ્બેની વડી અદાલત સમક્ષ બોમ્બેની મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ અદાલત સમક્ષ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદ રદ કરવા બાબત ક્રિમિનલ મિસેલેનિયસ એપ્લિકેશન ક્રમાંક ૧૩૨૪/૨૦૧૪ પહેલેથી જ દાખલ કરી છે અને વધુમાં રજૂ કર્યું છે કે ઉક્ત કાર્યવાહી દરમિયાન હાલના અરજદારએ એવો મુદ્દો ઉઠાવ્યો છે કે સમગ્ર વિવાદ વિધાવંત મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ અદાલત, બોમ્બેની પ્રાદેશિક અધિકારક્ષેત્રની બહાર ઊભો થયો છે અને તેથી ઉક્ત ફરિયાદ રદ કરવામાં આવે. હવે, જ્યારે ઉક્ત કાર્યવાહી બોમ્બેની વડી અદાલતમાં બાકી છે, ત્યારે આ અદાલત માટે ઉક્ત કાર્યવાહી અંગે કોઈ અભિપ્રાય અથવા નિર્ણય આપવો યોગ્ય નથી.

૨૯. હવે, જ્યાં સુધી સામાવાળા નં.૨ના વિદ્વાન વડીલ દ્વારા ગણમાલા સેલ્સ પ્રા. લિ. (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં આધાર રાખવામાં આવેલ નિર્ણયનો પ્રશ્ન છે, પરા ૩૪.૪ માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

૩૪.૪. સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ વડી અદાલતની સત્તાઓ પર કોઈ પ્રતિબંધ મૂકી શકાય નહીં. અદાલતની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ અટકાવવા સહિતના હેતુઓ માટે વડી અદાલત આ સત્તાનો હંમેશા સંયમપૂર્વક અને અત્યંત સાવચેતી સાથે ઉપયોગ કરે છે અને કરવો જ જોઈએ. આ સંદર્ભમાં હાઈકોર્ટે અનુસરવા માટે કોઈ નિશ્ચિત સૂત્રો નથી અને આ સત્તાનો ઉપયોગ દરેક પ્રકરણના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓ પર આધાર રાખે છે. તે તબક્કે વડી અદાલત લઘુ-વિચારણા

અથવા અંધાધુંધ તપાસ કરતી નથી, પરંતુ, એવું કોઈ અડચણરૂપ નથી કે તે નિર્વિવાદ પુરાવા અથવા સંપૂર્ણપણે સ્વીકાર્ય પરિસ્થિતિઓ ધ્યાનમાં લે, જેના આધારે તે આ નિષ્કર્ષે આવી શકે કે કોઈ વિશિષ્ટ ડિરેક્ટર સંબંધે કોઈ વિચારણા જરૂરી નથી.

૨૯.૧. આથી, ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વિપરીત રીતે નોંધ્યું હતું કે સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળ વડી અદાલતની સત્તાઓ પર કોઈ પ્રતિબંધ મૂકી શકાય નહીં. અદાલતની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને અટકાવવા સહિતના હેતુઓ માટે વડી અદાલત આ સત્તાનો હંમેશા ઉપયોગ કરે છે અને કરવો જ જોઈએ, પરંતુ તે અત્યંત સંયમપૂર્વક અને ખૂબ જ સાવચેતીથી કરવો જોઈએ. આ બાબતમાં હાઈકોર્ટે અનુસરવાનું કોઈ સ્થિર સૂત્ર નથી અને આ સત્તાનો ઉપયોગ દરેક કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓ પર આધારિત છે. વધુમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નોંધ્યું હતું કે તે તબક્કે વડી અદાલત કોઈ લઘુ વિચારણા કે વ્યાપક તપાસ કરતી નથી, પરંતુ નિર્વિવાદ પુરાવા અથવા સંપૂર્ણપણે સ્વીકાર્ય પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં તેને એ નિષ્કર્ષે પહોંચવામાં કોઈ અવરોધ નથી કે કોઈ નિશ્ચિત ડિરેક્ટર સંબંધે વિચારણાની આવશ્યકતા નથી. આથી, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પ્રતિપાદિત કરેલ સિદ્ધાંત હાલના કેસમાં લાગુ કરવામાં આવે તો, બોમ્બેની અદાલતો સમક્ષ પ્રારંભિત ફોજદારી તેમજ દીવાની કાર્યવાહીમાં સામાવાળા નં.૨એ સ્વયં કરેલ આક્ષેપો પર આધાર રાખતાં, અરજદારનો કેસ એવો છે કે સામાવાળા નં.૨ ફરિયાદીએ મહત્વપૂર્ણ

તથ્યો દબાવી રાખીને આક્ષેપિત પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં અલગ વલણ અપનાવ્યું છે અને તેથી વર્તમાન કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, મારા મત મુજબ આક્ષેપિત પ્રથમ માહિતી અહેવાલ અદાલતની પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ સિવાય બીજું કંઈ નથી. આથી, મારા મત મુજબ, ઉપરોક્ત નિર્ણય સામાવાળા નં.૨ને મદદરૂપ થતો નથી.

૩૦. વધુમાં, સામાવાળા નં.૨ના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આધારિત એન. સાઉન્ડારમ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા આપેલા નિર્ણયમાં, સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે એફ.આઈ.આર. રદ કરવા અંગેના સિદ્ધાંતોનું સર્વોચ્ચ અદાલતે પુનરોચ્ચાર કર્યું છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે, પરિચ્છેદ ૧૩ માં, આ રીતે અવલોકન કર્યું હતું:

૧૩. આ અદાલત દ્વારા અનેક કેસોમાં સુસ્થાપિત કરવામાં આવ્યું છે કે કોઈપણ અદાલતની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને અટકાવવા અને ન્યાયના હેતુઓને સુનિશ્ચિત કરવા માટે દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા ની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ મર્યાદિત રીતે અને સાવચેતીપૂર્વક કરવો જરૂરી છે. [જુઓ સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા વિ. ભજન લાલ ૬] વાજબી ફરિયાદ પક્ષને અવરોધવા માટે અંતર્નિહિત સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ નહીં. હાઈકોર્ટે પ્રાથમિક દૃષ્ટિએ નિર્ણય આપવાથી નિવૃત્ત રહેવું જોઈએ, જો સુધી તે કરવા માટે બળવાન પરિસ્થિતિઓ હાજર ન હોય. આક્ષેપો અને ફરિયાદને જેમ છે તેમ, તેમાં કશું ઉમેર્યા વગર અથવા ઘટાડ્યા વગર, જો કોઈ ગુનો બનતો ન હોય, તો જ દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા ની કલમ ૪૮૨ હેઠળની

પોતાની સત્તાનો ઉપયોગ કરીને કાર્યવાહી રદ કરવામાં વડી અદાલત ન્યાયસંગત ગણાય. [જુઓ એમ.સી.ડી. વિ. રામ કિશન રોહતગી.] જો આક્ષેપોમાં થોડોક આધાર હોય, તો તપાસને પ્રારંભિક તબક્કે જ બંધ કરી દેવી જોઈએ નહીં [જુઓ વિનોદ રઘુવંશી વિ. અજય અરોરા.]

૩૧. વર્તમાન કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, જેમ કે ઉપર અહીં નોંધવામાં આવ્યું છે, જ્યારે પડકારવામાં આવેલ એફ.આઈ.આર. ૭ વર્ષથી વધુના સમયગાળા પછી નોંધાવવામાં આવી છે, તે પણ મહત્વપૂર્ણ તથ્યો દબાવી રાખીને અને એવો વિરુદ્ધ અભિગમ અપનાવીને, જે સામાવાળા નં. ૨ એ બોમ્બે સ્થિત દીવાની તેમજ ફોજદારી અદાલતો સમક્ષ શરૂ કરાયેલ કાર્યવાહીમાં અપનાવ્યો હતો, ત્યારે મારા મત મુજબ પડકારવામાં આવેલ એફ.આઈ.આર. અદાલતની પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ સિવાય બીજું કશું નથી અને તેથી સંહિતાની કલમ ૪૮૨ સાથે ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળની સત્તાઓનો આ અદાલત દ્વારા ઉપયોગ કરી શકાય છે.

૩૨. સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલે વધુમાં બિનોદ કુમાર અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલે સર્વોચ્ચ અદાલતે આપેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે. ઉક્ત નિર્ણયમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે સંહિતાની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાઓના પ્રયોગ માટેના માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતોને પુનરોચ્ચાર કર્યો છે. જોકે, જો ઉક્ત નિર્ણયને સાવધાનીપૂર્વક જોવામાં આવે, તો સર્વોચ્ચ અદાલતે ઇન્ડિયન ઓઇલ કોર્પોરેશન વિ. એન.ઈ.સી.પી. ઇન્ડિયા લિમિટેડ ના મામલે આપેલા

પોતાના પૂર્વવર્તી નિર્ણય, જે (૨૦૦૬) ૬ એસ.સી.સી. ૭૩૬ માં અહેવાલિત છે, તેના આધાર પર, પરિચ્છેદ ૧૦ માં સંબંધિત સિદ્ધાંતોની ચર્ચા કરી છે, જે નીચે મુજબ છે: (૧) ફરિયાદમાં કરાયેલા આક્ષેપો, ભલે તેઓને તેમના મુખ મૂલ્યે સ્વીકારી લેવામાં આવે અને સંપૂર્ણપણે યથાવત્ માન્ય રાખવામાં આવે, તો પણ જો તેઓ પ્રથમદષ્ટિએ કોઈ ગુનો રચતા ન હોય અથવા આરોપી વિરુદ્ધ કરાયેલા આક્ષેપ મુજબનો મામલો સ્થાપિત કરતા ન હોય, તો આવી ફરિયાદ રદ કરી શકાય.

આ હેતુ માટે, ફરિયાદની સમગ્રરૂપે તપાસ કરવી આવશ્યક છે, પરંતુ આક્ષેપોના ગુણદોષની તપાસ કર્યા વિના. ફરિયાદ રદ કરવાની અરજની તપાસ કરતી વખતે, ન તો વિગતવાર તપાસ, ન તો સામગ્રીનું સૂક્ષ્મ મૂલવણી, તેમજ ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપોની વિશ્વસનીયતા અથવા ચથાર્થતાનું મૂલ્યાંકન, વાંછનીય નથી.

(૨) જ્યારે ફરિયાદ અદાલતની પ્રક્રિયાનો સ્પષ્ટ દુરુપયોગ હોય ત્યારે તે પણ રદ કરી શકાય છે; જેમ કે, જ્યારે એવું જાણવા મળે કે ફોજદારી કાર્યવાહી બદલો લેવા અથવા નુકસાન પહોંચાડવા માટે દુર્ભાવના/ઢ્રેષભાવથી શરૂ કરવામાં આવી છે, અથવા જ્યારે આક્ષેપો વિસ્મયજનક અને સ્વભાવતઃ અશક્યપ્રાય હોય.

૩૩. આમ, ઉપરોક્ત કેસના તથ્યોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતનું એવું મંતવ્ય હતું કે વિશ્વાસભંગનો ગુનો અથવા કપટપૂર્ણ પ્રેરણાનો કોઈ કેસ બનતો નથી

અને આક્ષેપિત કલમોના આવશ્યક ઘટકો ગેરહાજર છે, અને તેથી ઉક્ત કેસમાં એફ.આઈ.આર. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા રદ કરવામાં આવી હતી. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે અનુરુદ્ધ ૨૦ માં નોંધ્યું હતું કે પક્ષકારોને તેઓએ અગાઉથી જ આશ્રય લીધેલ દીવાની દાવાઓમાં પોતાનો ઉપાય સાધવા માટે સ્વતંત્રતા છે.

૩૪. આમ, હાલના કેસમાં પણ, જ્યારે વિવાદિત એફ.આઈ.આર. ૭ વર્ષના ગાળાને અનુસરીને દુર્ભાવનાપૂર્ણ ઇરાદાથી, મહત્વપૂર્ણ તથ્યોને દબાવી રાખીને અને વિરોધાભાસી વલણ અપનાવીને નોંધાવવામાં આવી છે, જેવું વલણ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ એ બોમ્બે સ્થિત સંબંધિત અદાલતો સમક્ષ તેના દ્વારા આરંભિત દીવાણી તેમજ ફોજદારી કાર્યવાહીમાં અપનાવ્યું છે, ત્યારે મારા મત મુજબ વિવાદિત એફ.આઈ.આર. રદ કરવામાં આવવી આવશ્યક છે અને તેથી સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા આધારિત ઉપરોક્ત નિર્ણય સામાવાળા ક્રમાંક ૨ ને કોઈ મદદરૂપ થતો નથી.

૩૫. ઉપરોક્ત અવલોકનોને ધ્યાનમાં લેતાં અને ખાસ કરીને પડકારાયેલ એફ.આઈ.આર.ના સાદા વાચનથી તેમજ નાગરિક તેમજ ફોજદારી કાર્યવાહીમાં પોતે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત દાવાઓ સાથે વાંચતાં, જ્યારે આક્ષેપિત ગુનાના આવશ્યક તત્વો સ્થાપિત થતા નથી અને જ્યારે બોમ્બે ખાતેની જુડિકેયર વડી અદાલત સમક્ષ આરંભાયેલી અને ત્યારબાદ વિદ્વાન લવાઈને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવેલી દીવાની કાર્યવાહી પહેલેથી જ બાકી છે,

ત્યારે એવું જણાય છે કે સામાવાળા નં. ૨ એ મૂળભૂત રીતે નાગરિક સ્વરૂપ ધરાવતા વિવાદને ફોજદારી ગુનાનું આવરણ આપવા પ્રયત્ન કર્યો છે અને જ્યારે ફરિયાદીએ એફ.આઈ.આર. નોંધાવતી વખતે મહત્વપૂર્ણ તથ્યો દબાવી રાખ્યા છે, ત્યારે આ અદાલતના મત મુજબ ન્યાયના હિતોને સુરક્ષિત કરવા માટે પડકારાયેલ એફ.આઈ.આર. રદ કરવામાં આવવી જરૂરી છે.

૩૬. અરજી અમંજૂર કરવામાં આવે છે. શાહપુર પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધાયેલ સી.આર. નં. ૧-૧૩૬/૨૦૧૧ ની એફ.આઈ.આર. અરજદારના સંબંધમાં માત્ર એટલી હદ સુધી આથી રદ કરવામાં આવે છે. નિયમને પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

૩૭. મુખ્ય અરજીનો નિકાલ થઈ ચૂક્યો હોવાના પરિપ્રેક્ષ્યમાં, ક્રિમિનલ મિસેલેનિયસ એપ્લિકેશન ક્રમાંક ૭૫૪ સન ૨૦૧૫ હવે ટકતી નથી અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે. જોકે, સામાવાળા ક્રમાંક ૨ તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે, આ અદાલતે સ્થગિતી ફક્ત અરજદાર સંબંધે જ મંજૂર કરી હોવા છતાં, તપાસ અધિકારી અન્ય આરોપીઓ સંબંધે તપાસ હાથ ધરી રહ્યો ન હતો અને તેથી, અન્ય આરોપીઓ જ્યાં સુધી સંબંધિત હોય ત્યાં સુધી તપાસ અધિકારીને તપાસ હાથ ધરવા માટે દિશાનિર્દેશ કરવામાં આવે.

૩૮. મામલાની આ દૃષ્ટિએ, આ સંદર્ભે સામાવાળા નં.૨ માટે તપાસ અધિકારી સમક્ષ અરજી રજૂ કરવી ખુદી છે અને જો આવી અરજી કરવામાં આવે, તો આ હુકમથી પ્રભાવિત થયા વગર કાયદા અનુસાર તેની વિચારણા કરવી તપાસ અધિકારી માટે ખુદી છે.

(વિપુલ એમ. પંચોલી, ન્યાયમૂર્તિ)

The translation of this judgment has been provided by M/s

Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.